

Dzieje Apostolskie 6,1-7

Ustanowienie Siedmiu

Wówczas, gdy liczba uczniów wzrastała, zaczęli helleniści szemrać przeciwko Hebrajczykom, że przy codziennym rozdawaniu jałmużny zaniedbywano ich wdowy. «Nie jest rzeczą słuszną, abyśmy zaniedbywali słowo Boże, a obsługiwali stoły» - powiedziało Dwunastu, zwoławszy wszystkich uczniów. «Upatrzcież zatem, bracia, siedmiu mężów spośród siebie, cieszących się dobrą sławą, pełnych Ducha i mądrości! Im zlecimy to zadanie. My zaś oddamy się wyłącznie modlitwie i posłudze słowa». Spodobały się te słowa wszystkim zebrany i wybrali Szczepana, męża pełnego wiary i Ducha Świętego, Filipa, Prochora, Nikanora, Tymona, Parmenasa i Mikołaja, prozelitę z Antiochii. Przedstawili ich Apostołom, którzy modląc się włożyli na nich ręce. A słowo Boże rozszerzało się, wzrastała też bardzo liczba uczniów w Jerozolimie, a nawet bardzo wielu kapłanów przyjmowało wiarę.

Punkty do refleksji:

- 1. Wspólnota przeżywa kryzys związany ze wzrostem liczby uczniów. Wewnątrz wspólnoty zaczynają pogłębiać się różnice*
- 2. Apostołowie uznają kryzys-jest to pierwszy krok do jego rozwiązania- modlą się i przedstawiają rozwiązanie. Dzięki takiej postawie następuje wzrost wspólnoty. Kryzys staje się więc miejscem wzrostu i rozwoju.*
- 3. Wybrani do służby- pierwszej diakonii- to ludzie pełni Ducha i mądrości. Każda służba ma wypływać z modlitwy i służby Słowu. Bez tej podstawy będzie to jedynie filantropia.*